

giver sig til at indføre meget billig Vin paa Flasker, vil det, da der er en meget høj Flasketold, ganske vist procentvis blive noget over det angivne Tal, og hvis man indfører meget dyr Vin paa Fustager, saa vil det blive noget under. Men det er jo heller ikke noget, som man regelmæssig gør. Naar man har sat Tolden paa Vin paa Flasker saa meget højere end Tolden paa Vin paa Fustager, er det netop, fordi det regelmæssige Forhold er, at den billige Vin indføres man paa Fustager og den dyrere paa Flasker. I øvrigt kan det ærede Medlem, naar han tager min Detailpris — jeg husker ikke, om jeg nævnedes Prisen, jo, jeg tror nok, jeg nævnedes den udtrykkelig — og regner det efter, se, at Tallene ere korrekte.

Det ærede Medlem sagde dernæst noget, som jeg synes, at det ærede Medlem ikke skulde have sagt. Det er nemlig ikke rigtigt. Hans Udtalelse derom var et Ekko af den Agitation, der er sat i Scene. Jeg har jo set, hvorledes en Vinhandler har draget rundt fra Møde til Møde her og fortalt de forbavsende Københavnerne, at herefter skulde Vinhandlerne have 128 forskellige Stempelmærker at mærke Vinen med. Disse 128 Mærker førte det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds her ind i Salen. Men dette Tal er jo ganske urigtigt. Selv om man tænkte sig en Forretning, som havde alle Slags Spirituosa til alle tænkelige Priser og i alle mulige Maal fra $\frac{1}{8}$ Liter, fra det bare intet og op til 2 Liter, en Forretning, der havde den Ærgerrighed, at den havde Beholdere, hvori den kunde sælge $\frac{5}{16}$ Liter Cognac, $\frac{7}{16}$ Liter Rom, $\frac{9}{16}$ Liter Rødvin, $\frac{13}{16}$ Liter Madeira og $\frac{15}{16}$ Liter Champagne — selv om man tænkte sig en Forretning, der var assorteret til den Grad af Fuldkommenhed, at den havde alle mulige Slags Spirituosa til alle mulige Priser og alle mulige Maal, lige fra $\frac{1}{8}$ Liter op til 2 Liter med $\frac{1}{8}$'s Trappetrin hver Gang, saa vilde der kun blive 67 Stempelmærker. Derfor synes jeg, at det ærede Medlem skulde lade de 128 blive udenfor denne Sal. Det Tal er ganske simpelt ikke rigtigt. — Og hvis man tænkte sig en Forretning, som Forretninger i Almindelighed ere, saaledes at den havde alle mulige Spirituosa til alle mulige Priser, men kun paa to Slags Flasker, nemlig Hel- og Halvflasker, saa bliver det 11 Stempelmærker, 11! Jeg tror, at i 11 Mærker løbe Vinhandlerne ikke rundt. Vi maa derfor dividere det ærede Medlems Tal 128 med 11 for at

komme til det rigtige Tal, det Tal, som kommer til at spille nogen Rolle i Virkeligheden. Jeg tror, at hvis man i det hele dividerede det ærede Medlems Tale med 11, vilde man komme nærmere til Virkeligheden.

Saa komme vi til Spørgsmaalet om Kontrollen. Det var jo frygtelige Skildringer, der bleve givne deraf: de handlende skulde give Beskrivelse af deres Lokaler, Kontrollen skulde til enhver Tid have Adgang dertil osv. Man havde det Indtryk, at disse Mennesker aldrig vilde faa Fred i deres Forretninger eller Hjem, men at der vilde staa en Betjent eller Toldassistent ved hver Dør. Jeg beder ærede Medlemmer erindre det gamle Ord: Græder ikke! — Vi have jo en Lov, der har etableret en Kontrol af ret lignende Art, nemlig Margarine-loven. Ærede Medlemmer kunne nok huske Kampen om Margarine, jeg kan i hvert Fald, for jeg var med i den. Den endte med et Kompromis, Loven om, at Margarine skulde stilles under skarp Kontrol. Det blev bestemt, at enhver Høkerbutik, der handler med Margarine, er under Tilsyn og Kontrol af samme Art som den, her er Tale om. Margarineinspektører og de, som de sende af Sted, have til enhver Tid Adgang til at undersøge Forholdene. Der er paalagt de vedkommende en Række Forpligtelser, lige til den, at de, naar de sælge Margarine, skulle lægge et Stykke særligt Papir om, hvorpaa der staa „Margarine“ og Angivelse af Smørfedtprocenten, og hvis de glemme det, skulle de have en Bøde paa 100—4,000 Kr. Jeg kan tænke mig, hvorledes det ærede Medlem, hvis han havde været Medlem af Rigsdagen den Gang — jeg kan ikke huske, om han var det — og det havde ligget i hans politiske Interesse at udmale, hvorledes det vilde gaa efter denne Lov, saa vilde have udfoldet hele sin Veltalenhed og talt om, at der ikke var en Landsby her i Landet, hvor der ikke var en Høker, der handler med Margarine, og at herefter skulde der staa en Betjent ved hver Høkers Dør og kigge og passe paa, at Margarine havde den rigtige Kulør, og at der stod de rigtige 10 pCt. Smørfedt, og at det Papir, der blev lagt uden om, var det rigtige, og at Høkeren fik den Bøde, han skulde have, naar han glemte Papiret. Men nu er der lykkeligvis gaaet 20 Aar, siden den Lov blev vedtagen, og vi have ikke levet under noget Rædselsregimente siden da. Jeg tror, at selv Høkerne, der have levet under denne Kon-